

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 730/2014-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. decembra 2014 predbežne prerokoval sťažnosť Z. A., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom politickej strany SIEŤ pri rozhodovaní o jej zaradení na kandidátnu listinu pre voľby starostu obce P. vo voľbách uskutočnených 15. novembra 2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Z. A. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. novembra 2014 doručená sťažnosť Z. A. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 46 ods. 1 ústavy postupom politickej strany SIEŤ pri rozhodovaní o jej zaradení na kandidátnu listinu pre voľby starostu obce P. vo voľbách uskutočnených 15. novembra 2014.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľka podala na Okresnom súde Galanta (ďalej len „okresný súd“) žalobu vedenú pod sp. zn. 7 C 7/2014, ktorou namieta porušenie svojho práva nebyť diskriminovaná z dôvodu rasy, viery a náboženstva, a žiada od štátu náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorá jej mala vzniknúť v období od rokov 2008 až 2014, pretože počas tohto obdobia, v ktorom *„žila s Olavským rómom s P. S...“*, bola *„niekoľkokrát okradnutá aj o peniaze na podnikanie“*, pretože jej podľa nej nechceli na celom Slovensku dať prácu, nechceli ju prijať do politickej strany, a tým jej znemožnili venovať sa kariéernemu rastu, keďže vyštudovala *„Diplomaciu a Manažment“*.

Sťažovateľka namietala, že ju ani Rómska iniciatíva Slovenska nechcela zaregistrovať ako svoju kandidátku na poslankyňu do volieb do Európskeho parlamentu, pretože nie je *„rómkou“*, aj napriek tomu, že mala a má *„Olavského róma za muža“*, i keď s ním nežije, pretože mali rómsku svadbu s ich tradíciami, no pretrváva polemika, či táto svadba je alebo nie je platná, s ohľadom na to, že nebola zapísaná v príslušnej matrike, avšak sobášny akt prebehol, vykonával ho vajda v rómskom a slovenskom jazyku, tak ako to robí primátor mesta.

Sťažovateľka taktiež oslovila zástupcov politickej strany SIEŤ, aby podporili jej kandidatúru na starostku obce P., v ktorej má trvalý pobyt. Vo vzťahu k odôvodneniu svojho záujmu o kandidatúru za politickú stranu SIEŤ sťažovateľka uviedla:

„Do politickej strany SIEŤ som išla aj preto, lebo pán P. kandidoval za prezidenta a chcel rovnoprávnosť a bolo mi to odporúčané aj od mojich bývalých kolegov, aby som to skúsila, lebo keby som to vyhrala tento štát by mi nemusel toľko dať peňazí a mohlo sa to riešiť tak, že svojim príjmom by som vyplácala dlhy, ktoré vznikli diskrimináciou a krádežami a odmietaním do politickej strany v rámci bydliska a zamestnania vôbec.“

V sťažnosti ďalej sťažovateľka uviedla, že so svojím údajným manželom P. S. nežije od roku 2012, poukázala na svoje evanjelické vierovyznanie, následne poukázala na skutočnosť, že zastávala pozíciu zástupkyne artikulárneho zboru v P. v rámci Bratislavského

seniorátu, ako i fakt, že bola predsedníčkou dozornej rady cirkevnej neziskovej organizácie zabezpečujúcej rekonštrukciu evanjelického kostola, pričom jej úlohou bolo zabezpečenie financií, marketing a dohľad nad rekonštrukciou, a taktiež jej patrila neskôr výnimka ako najmladšej zborovej dozorkyni na Slovensku v rokoch 2001 – 2005 zastupovať evanjelického farára a robiť bohoslužby. V neposlednom rade sťažovateľka poukázala na svoje skúsenosti s prácou v dozornej rade na Ministerstve zahraničných vecí Slovenskej republiky a na okresnom úrade, na ktorom pracovala „ako priestupkárka“, a zároveň poukázala aj na svoje skúsenosti ako marketingový a reklamný pracovník v rámci celej Slovenskej republiky.

V ďalšom texte sťažnosti sťažovateľka popísala svoj prínos pri dosiahnutí zmiery vo vzťahoch medzi občanmi P. katolíckeho a evanjelického vierovyznania. Sťažovateľka taktiež uviedla, že v obci P. ju nechceli zamestnať ani na základnej škole ako učiteľku anglického jazyka, podľa nej z toho dôvodu, že sa „dala dokopy s Olavským vajdom, ktorých pokladali za zlodejov a neviem ešte ako a pritom Vládny poslanci ich využívali pri získavaní peňazí z EÚ a pri porušovaní ľudských práv a slobôd, lebo neboli ako bežný Rómovia, ale mali určité postavenie v rámci SR“.

Sťažovateľka tvrdí, že vzhľadom na uvedené zásluhy a výsledky jej práce jej bývalí kolegovia (právnici) navrhli, aby sa pokúsila kandidovať na starostku obce P. za politickú stranu SIEŤ. Z tohto dôvodu sťažovateľka v Trnave v regionálnej pobočke politickej strany SIEŤ vyplnila „Richtársku zmluvu“ a podala si žiadosť o zaradenie na kandidátnu listinu tejto politickej strany.

Sťažovateľke bolo následne oznámené, že jej žiadosti o zaradenie na kandidátnu listinu politickej strany SIEŤ nebolo vyhovené a neskôr jej mailom oznámili, že ju prijali za členku tejto politickej strany.

Sťažovateľka je uvedeným postupom zástupcov politickej strany SIEŤ sklamaná, pretože disponuje patričným vzdelaním, má konkrétne výsledky v obci P., a preto uvedený postup považuje za ponižujúci aj s ohľadom na vyjadrenie R. P., podľa ktorého mali do

obecných úradov prísť odborníci, a hoci za starostu obce P. za uvedenú stranu nekandidoval žiaden kandidát, ju ako kandidátku za túto stranu na kandidátnu listinu nezaradili.

Uvedený postup politickej strany SIEŤ, ktorým ju nezaradila na kandidátnu listinu za starostu obce P. považuje sťažovateľka za porušenie ústavy, pretože k nemu podľa nej došlo v súvislosti s jej evanjelickým vierovyznaním.

Sťažovateľka v sťažnosti ďalej popísala jednotlivých kandidátov na starostu obce P. a následne poukázala na to, že mnohí občania tejto obce boli sklamaní, že ona nekandiduje.

Uvedeným postupom sťažovateľke vznikla škoda v sume 120 000 €, keďže voľby starostky v obci P. mohla vyhrať i napriek tomu, že je evanjelického vierovyznania, vďaka svojim prednostiam a skúsenostiam, ako aj vďaka tomu, že dodržiava svoje slovo, pomáha ľuďom, je priateľská a pod. Sťažovateľka taktiež uviedla, že sa cíti poškodená a znevýhodnená oproti ostatným žiadateľom o zaradenie na kandidátnu listinu, ktorých politická strana SIEŤ podporila.

Vzhľadom na uvedené v závere svojej sťažnosti sťažovateľka ústavnému súdu navrhla, aby takto rozhodol:

„Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 120tis. Eur, ktoré vznikli pretože, mi znemožnili sa zúčastniť volieb za starostku obce cez ich politickú stranu SIEŤ i napriek tomu, že ma prijali do politickej strany a iného kandidáta si nepostavili v tejto dedine P., pretože som podpísala Richtársku prísahu, ktorú mi nepotvrdila politická strana Siet' – predsedníctvo a všade sa s tým P. chváli vyzdvihuje to v rámci reklamných kampaní, že postavili odborníkov za starostov a mám aj vzdelanie aj odbornosť aj zásluhy v tejto obci. Zároveň mi znemožnili sa presadiť cez ich politickú stranu SIEŤ v obci P., nakoľko ma prijali do politickej strany a mám na to všetky predpoklady. Z jeho strany je to porušenie Ústavy SR, nakoľko sa cítim byť poškodená a znevýhodnená oproti ostatným kandidátom, ktorých nominovali cez jeho politickú stranu SIEŤ. Okrem iného politická strana sa rozdeľuje na Rómsku SIEŤ a SIEŤ ostatných ľudí, čo je porušenie Základných práv a slobôd

na území SR v rámci Ústavy SR, sám počas kandidátky na prezidenta republiky SR presadzoval rovnoprávnosť a nie delenie ľudí.“

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažovateľka svojou neperfektnou sťažnosťou namietala porušenie svojich základných práv podľa čl. 30 ods. 1 a 4 ústavy v spojení s čl. 12 ods. 1 ústavy postupom politickej strany SIEŤ, ktorá ju nezaradila na kandidátnu listinu pre voľby starostu obce P. v komunálnych voľbách konaných 15. novembra 2014, pričom dôvodom uvedeného postupu bola jej diskriminácia na základe viery a náboženstva a rasy.

V uvedenej súvislosti ústavný súd poukazuje na druhú vetu čl. 46 ods. 2 ústavy, podľa ktorej z právomoci súdu nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd. Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti poskytuje ústavnú ochranu podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhodovaním o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb len za podmienky, že o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Sťažovateľka sa ochrany svojich práv môže domáhať v rámci občianskeho súdneho konania (sama sťažovateľka v sťažnosti uviedla, že už iniciovala zrejme z obdobných dôvodov konanie na okresnom súde vedené pod sp. zn. 7 C 7/2014)

a v prípade nespokojnosti s rozhodnutím príslušného všeobecného súdu aj využitím opravných prostriedkov v zmysle ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Ústavný súd preto na prerokovanie sťažnosti sťažovateľky nemá právomoc.

Z tohto dôvodu ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci ústavného súdu na jej prerokovanie.

Nad rámec uvedeného ústavný súd poznamenáva, že sťažnosť sťažovateľky nespĺňala zákonné náležitosti (predovšetkým sťažovateľka v konaní nebola zastúpená právnym zástupcom a v obsahu sťažnosti chýbal zrozumiteľne a dostatočne určito formulovaný petit), a preto ju bolo možné odmietnuť aj pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. decembra 2014